

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א	ב
אמר לו: לא.													לג.
ואם היית מחזיר לו, מה היו עושים לך?													לג.
אמר לו: היו חותכים את ראשי בסייף.													לג.
אמר לו: והלא דברים קל וחמל ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר - כך, אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים - על אחת כמה וכמה													לג.
מיד נתפסים אותו הגמון, ונפטרו אותו חסיד לביתו לשלום.													לג.
אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.													לג.
לא שנו אלא נחש, אבל עקרב - פוסק.	רב ששת:												לג.
נפל לגוב אריות אין מעידין עליו שמת, נפל לחפירה מלאה נחשים ועקרבים - מעידין עליו שמת	מיתבי:												לג.
שאני התם, דאגב איצטא מזקי.													לג.
ראה שוורים פוסק	רבי יצחק:												לג.
מרחיקין משור תם חמשים אמה, ומשור מועד - כמלא עינו.	דתני רב אשעיא:												לג.
ריש תורא בדקולא - סליק לאגרא, ושדי דרגא מתותך.	תנא משמיה דרבי מאיר:												לג.
הני מילי - בשור שחור ובונימי ניסן, מפני שהשטן מרקד לו בין קרניו.	שמואל:												לג.
מעשה במקום אחד שהיה ערוך והיה מזיק את הבריות, באו והודיעו לו לרבי חנינא בן דוסא.	תנו רבנן:												לג.
אמר להם: הראו לי את חורן	[רבי חנינא בן דוסא]												לג.
הראוהו את חורו													לג.
נתן עקבו על פי החור, יצא ונשכו ומת אותו ערוך. נטלו על כתפו והביאו לבית המדרש.	[רבי חנינא בן דוסא]												לג.
אמר להם: ראו בני, אין ערוך ממית אלא החטא ממית.	[רבי חנינא בן דוסא]												לג.
באותה שעה אמרו: אוי לו לאדם שפגע בו ערוך ואוי לו לערוך שפגע בו רבי חנינא בן דוסא.													לג.
מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים, והבדלה בחונן הדעת	[ת"ק]												לג.
אומרה ברכה רביעית בפני עצמה	רבי עקיבא:												לג.
בהודאה.	רבי אליעזר:												לג.
מזכירין גבורות גשמים.													לג.
מאי טעמא?													לג.
מתוך ששקולה כתחיית המתים, לפיכך קבעוה בתחיית המתים.	רב יוסף:												לג.
ושאלה בברכת השנים.													לג.
מאי טעמא?													לג.
מתוך שהיא פרנסה לפיכך קבעוה בברכת פרנסה.	רב יוסף:												לג.
הבדלה בחונן הדעת.													לג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא?												א	לג.
מתוך שהיא חכמה קבעוה בברכת חכמה	רב יוסף:											!	לג.
מתוך שהיא חול לפיכך קבעוה בברכת חול.	רבנן:											!	לג.
גדולה דעה שנתנה בתחלת ברכה של חול.	רב אמר:											■	לג.
גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות, שנאמר: (שמואל א' ב') כי אל דעות ה'. וכל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו, שנאמר: (ישעיהו כ"ז) כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו.	ואמר רב אמר:											■	לג.
גדול מקדש שנתן בין שתי אותיות, שנאמר: (שמות ט"ו) פעלת ה' מקדש ה'.	רבי אלעזר:											■	לג.
כל אדם שיש בו דעה - כאילו נבנה בית המקדש בימיו דעה נתנה בין שתי אותיות, מקדש נתן בין שתי אותיות.	ואמר רבי אלעזר:											■	לג.
אלא מעתה, גדולה נקמה שנתנה בין שתי אותיות שנאמר: (תהלים צד) אל נקמות ה'ֹ	מתקיף לה רב אחא קרחינאה:											ז	לג.
אין, במילתה מיהא גדולה היא.	אמר ליה: [רבי אלעזר]											!	לג.
שתי נקמות הללו למה? אחת לטובה ואחת לרעה, לטובה - דכתיב: (דברים ל"ג) הופיע מהר פארן, לרעה - דכתיב: אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.	והיינו דאמר עולא:											■ !	לג.
אומרה ברכה רביעית כו'.	רבי עקיבא:											■	לג.
מכדי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות, נחזי היכן תקון.	רב שמן בר אבא לרבי יוחנן											ז	לג.
בתחילה קבעוה בתפלה, העשירו - קבעוה על הכוס, הענו - חזרו וקבעוה בתפלה, והם אמרו: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לג.
אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות. בתחלה קבעוה בתפלה, העשירו - קבעוה על הכוס, חזרו והענו - קבעוה בתפלה, והם אמרו: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	איתמר נמי, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	לג.
המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	איתמר נמי, רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											■	לג.
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים - מחזירין אותו, והבדל בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס	רבא, ומותבינן אשמעתין:											ז	לג.
לא תימא מפני שיכול לאומרה על הכוס אלא אימא מפני שאומרה על הכוס.												!	לג.
המבדיל בתפלה, צריך שיבדיל על הכוס או לא?	איתמר נמי, אמר רבי בנימין בר יפת: שאל רבי יוסי את רבי יוחנן בצידן ואמרי לה, רבי שמעון בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן, ואנא, שמעית:											א ■	לג.
צריך שיבדיל על הכוס.	ואמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לג.
המבדיל על הכוס, מהו שיבדיל בתפלה?	איבעיא להו:											א	לג.
קל וחומר מתפלה: ומה תפלה דעיקר תקנתא היא - אמרי: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס, המבדיל על הכוס דלאו עיקר תקנתא היא - לא כל שכן?	רב נחמן בר יצחק:											!	לג.
המבדיל בתפלה משובה יותר ממי שיבדיל על הכוס, ואם הבדיל בו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו.	תני רב אחא אריכא קמיה דרב חיננא:											■	לג.
הא גופא קשיא אמרת, המבדיל בתפלה משובה יותר ממי שיבדיל על הכוס, אלמא: תפלה לחודה סגי, והדר תני: אם הבדיל בו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו וכיון דנפיק ליה בחדא - אפטר, והויא ברכה שאינה צריכה												ז	לג.
כל המברך ברכה שאינה צריכה - עובר משום: (שמות כ) לא תשא	ואמר רב ואיתימא ריש לקיש, ואמרי לה רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:											ז	לג.
אלא, אימא הכי: אם הבדיל בו ולא הבדיל בו - ינוחו לו ברכות על ראשו.												■	לג.
טעה בו ובזו מה?	בעא מיניה רב חסדא מרב ששת:											א	לג.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טעה בזו ובזו - חוזר לראש.	אמר ליה: [רב ששת]											לג.
הלכתא מאי?	רבינא לרבא:								^			לג:
כי קידוש, מה קידוש אף על גב דמקדש בצלותא מקדש אכסא, אף הבדלה נמי - אף על גב דמבדיל בצלותא מבדיל אכסא.	אמר ליה: [רבא]											לג:
בהודאה.	רבי אליעזר:											לג:
רבי זירא הוה רכיב חמרא, הוה קא שקיל ואזיל רבי חייא בר אבין בתריה.												לג:
אמר ליה, ודאי דאמריתו משמיה דרבי יוחנן: הלכה כרבי אליעזר ביום טוב שחל להיות אחר השבת?	[רבי חייא בר אבין]											לג:
איין.	אמר ליה: [רבי זירא]											לג:
הלכה - מכלל דפליגין												לג:
ולא פליגי? והא פליגי רבנן												לג:
אימר דפליגי רבנן - בשאר ימות השנה, ביום טוב שחל להיות אחר השבת מי פליגי?												לג:
והא פליגי רבי עקיבא												לג:
אטו כל השנה כולה מי עבדינן כרבי עקיבא, דהשתא ניקו ונעביד כוותיה?												לג:
כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא? - דתמני סרי תקון, תשסרי לא תקון												לג:
הכא נמי - שב תקון, תמני לא תקון												לג:
לאו הלכה אתמר, אלא מטין אתמר.	אמר ליה: [רבי זירא]											לג:
הלכה	דאתמר, רבי יצחק בר אבדימי אמר משום רבינו:	◆	■									לג:
מטין.	ואמרי לה:	◆	■									לג:
מודים	רבי יוחנן	◆	■									לג:
נראין.	רבי חייא בר אבא:	◆	■									לג:
נקוט דרבי חייא בר אבא בידך, דדייק וגמר שמעתא מפומא דמרה שפיר כרחבא דפומבדיתא.	רבי זירא:	■										לג:
הר הבית סטיו כפול היה, והיה סטיו לפניו מסטיו.	דאמר רחבא אמר רבי יהודה:	■	■									לג:
אנא לא האי ידענא ולא האי ידענא, אלא מדרב ושמואל ידענא דתקינן לן מרגניתא בבבל: ותודיענו ה' אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך, ותנחילנו זמנו ששון וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך. ותתן לנו וכו'.	רב יוסף:	■										לג:
האומר על קן צפור יגיעו רחמיך ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים משתקין אותו.												לג:
בשלמא מודים מודים משתקין אותו - משום דמיהזי כשתי רשויות, ועל טוב יזכר שמך - נמי משמע על הטובה ולא על הרעה												לג:
חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה.	ותנן:											לג:
אלא, על קן צפור יגיעו רחמיך מאי טעמא?												לג:
פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא												לג:
מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית	חד: [רבי יוסי בר אבין/רבי יוסי בר זבידא]											לג:
מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים, ואינן אלא גזרות.	וחד: [רבי יוסי בר אבין/רבי יוסי בר זבידא]											לג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא דנחית קמיה דרבה ואמר: אתה חסת על קן צפור אתה חוס ורחם עלינו.												◊	לג:
אמר רבה: כמה ידע האי צורבא מרבנן לרצוי למריה	[רבה]											◊	לג:
והא משתקין אותו תנן	אמר ליה אביי:										♣		לג:
ורבה נמי - להדודי לאביי הוא דבעי.	[רבה]											◊	לג:
ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראי החזק והאמיץ והודאי והנכבד.												◊	לג:
המתין לו עד דסיים, כי סיים אמר ליה: סיימתינהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי? אגן הני תלת דאמרינן - אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא, ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה - לא הוינן יכולין למימר להו, ואת אמרת כולי האי ואולת - משל למלך בשר ודם שהויו לו אלף אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לן	[רבי חנינא]											◊	לג:
הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י'): ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה.	ואמר רבי חנינא:											◊	לג:
אטו יראת שמים מילתא זותרתא היא?											♣		לג:
אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים, שנאמר: (ישעיהו ל"ג) יראת ה' היא אוצרין	והאמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי:											♣	לג:
אין, לגבי משה מילתא זותרתא היא.												◊	לג:
משל, לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו - דומה עליו ככלי גדול.	דאמר רבי חנינא:											♣	לג:
מודים מודים - משתקין אותו.												◊	לג:
כל האומר שמע שמע - כאומר מודים מודים דמי.	רבי זירא:											◊	לג:
הקורא את שמע וכופלה - הרי זה מגונה.	מיתבי:											♣	לג:
מגונה הוא דהוי, שתוקי לא משתקינן ליה												♣	לג:
לא קשיא: הא - דאמר מילתא ותני לה, והא - דאמר פסוקא פסוקא ותני ליה.												◊	לג:
ודילמא מעיקרא לא כוון דעתיה, ולבסוף כוון דעתיה?	רב פפא לאביי:											◊	לג:
הברותא כלפי שמיא מי איכא? אי לא כוון דעתיה מעיקרא - מחינן ליה במרזפתא דנפחא עד דמכוון דעתיה.	אמר ליה: [אביי]											◊	לג: